

Daglønnen, hvorfor jeg har tænkt mig, at det maatte kunne overlades Generaldirektøren at fastsætte Vilkaarene for Lon m. v. for denne Klasse, ligesom det for Tiden er overladt til mig at søge det med Daglon lønede Arbeide udført for de billigst mulige Priser; men for denne Klasse af Maanedslønnede, hvis Arbeide vilde være af relativt mindre Betydning og i saa Henseende at sætte i Klasse med en Del af det Arbeide, der udføres for Daglon, bør der formentlig ikke være Spørgsmaal om Afdrag til Alverdomsforstøtelse alene med Undtagelse af de af de hidtil Maanedslønnede ved de sjællandske Baner, som overgaa til denne Klasse og for Tiden ere Interessenter i den sjællandske Pensionstasse, hvilket de selvfølgelig maatte vedblive at være.

Til den førstnævnte Klasse af Maanedslønnede, som altsaa skulde gaa ind under Reglerne i det midlertidige Reglement af 5te Mai 1887, er da tænkt henført det Personale, hvis Tjeneste er af saadan Betydning, at der maa kræves visse Forudsætninger for Udbøvelsen, og som det er af Interesse for Driften at knytte saa fast til sig som muligt. Hertil maa henregnes Magasinformænd, Portører, Brokarle under Søfartsforvaltningen og de til de faste Skibsbesætninger hørende Matroser og Skibsfyrbødere. Med Hensyn til Begrebet „Portør“ skal jeg særlig gjøre opmærksom paa, at man ved Omreguleringen af disse Forhold og overensstemmende med, hvad der er lagt til Grund for den Personalrevision for Stationsjenseten, hvorom jeg har tilladt mig at gjøre Forslag i min Skrivelse af 7de ds., har ment at maatte sondre imellem tvende forskjelligeartede Grupper af underordnet Stationspersonale, den ene, som hvis Fællesbetegnelse er benyttet Betegnelsen „Portører“ (og hvortil i Syllands-Syn for Tiden svarer Portører og i Sjælland dels Dragere, dels Stationskarle) omfatter de Betjente, hvem det maa overdrages at forrette Sikkerhedstjeneste i fuldeste Omfang, varetage den udbvendige Godsmanipulation samt eventuelt besørge Afløsning af Forvaltere paa mindre Stationer; den anden Gruppe omfatter de lavere Stationsbetjente (Stationskarle, Ruffe, Bude, Vægere, Dørvogtere, Portnere og Vagnende). Foruden de Funktioner, som følge af de førstnævnte Betegnelser, besørjes af denne Gruppe, det egentlige (lavere) Stationsarbeide, navnlig paa større Stationer, som have fuldstændigt delt Arbeide, og de bør kun, naar Forholdene gjøre det nødvendigt, benyttes til Sikkerhedstjeneste, og da af mindre ansvarfuld Art. Denne sidste Gruppe er efter sin Bestaafenhed ikke tænkt optaget blandt de Maanedslønnede, der skulde gaa ind under det midlertidige Lønningsreglement af 5te Mai 1887.

En tilsvarende Søndring finder Sted med Hensyn til Skibspersonalet, nemlig en Gruppe, som omfatter de til de faste Besætninger hørende Matroser og Fyrbødere, og en anden Gruppe, omfattende et ekstraordinært antaget Skibsmandskab, Køffe, Køksmather, Skibsdrenge, Dvartere og Vagnende. Denne sidste Gruppe er heller ikke optaget under de faste Maanedslønnede efter Lønningsreglementet af 5te Mai 1887.

I Hensyn til disse Betragtninger har jeg udarbejdet det medfølgende Udkast til et Tillæg til det midlertidige Lønningsreglement af 5te Mai 1887, saaledes at dette Reglements Bestemmelser i det Hele bleve anvendelige paa det i Tillæget omhandlede Personale, forsaavidt disse ikke ved Tillæget modificeres eller forandres.

Med Hensyn til Udkastets enkelte Bestemmelser skal jeg tillade mig at bemærke Følgende:

ad § 2.

Hvad angaar Magasinformænd, da haves i det jydsk-synske Distrikt I for Baneforvaltningen og I for Maskinforvaltningen, og vil det samme Antal behøves i Sjælland, hvor det herhenhørende Arbeide hidtil er besørget af Arbeidsmænd med Daglon, en Ordning, der ingenlunde kan anses for fyldestgjørende, naar henses til de store Værdier, som det maa overlades disse Mænds Paalidelighed og Nedelighed at føre Tilsyn med. I det jydsk-synske Distrikt lønnes Materialformanden ved Baneafdelingen med 2 Kr. 70 Ø. pr. Dag, ca. 985 Kr. om Aaret, foruden $\frac{1}{8}$ Daglon pr. Time for Overarbeide, og Materialformanden ved Maskinafdelingen med en Ugeløn af 18 Kr., ca. 940 Kr. om Aaret. Herefter har jeg ment, at de Vedkommende, i Betragtning af Stillingens Betydning som maanedslønnede, burde indrangeres i almindelig Lønningsklasse X. i Reglementet af 5te Mai 1887, idet Ancienniteten blev at beregne fra det Tidspunkt, da de overtog den paa-gældende Stilling, hvorved formentlig Spørgsmaalet om personligt Tillæg for Mindre-Sindtægt vilde bortfalde.